

En als het eindelijk stil is in de grot, vliegt Piep zomaar het veilige donker uit. Op naar het licht!

Piep fladdert over het Spreekende Dierenbos. - "Jipie! Woehoe!" - Hij straalt al even hard als de zon.

Maar de dagdieren schrikken zich een bontmuts, nu Piep langsvliegt op klaarlichte dag. Twee dammende bevers duiken bevend onder. Een stel konijnen vuurt van schrik een keutelsalvo af. En alle hertjes rennen 'hert' weg nog voor Piep zelfs maar naar zijn zusje vragen kan.

Piep snapt er niks van. Hopelijk heeft hij verderop meer geluk.

Hij haakt zijn
klauwtjes in het
plafond, slaat
zijn vleugels als
een deken om
zich heen en
droomt meteen
ondersteboven
weg.

86

SPELUNK 26
Fam. Fladderuis

Pas een heel eind verder, in een uiterste uithoek van het Drasmoeras, komt Piep weer iemand tegen. Het is Venus. Voluit: Venus Vliegenvanger. Maar Venus vangt geen vliegen. Nooit! Of beter: Nooit méér. Venus is vastbesloten. Ze zal haar leven beteren. Voortaan is zij een veggie vleesetende plant. En geen kleintje ook ...

Venus heeft zelfrespect! - "Hmm, spek." -

Geen vlees meer voor haar! - "Piece of steak! Fluitje van een pens!" -

Toch? - "Ik heb iets nodig. WAAR ZIJN DIE ZWAMWORSTEN?!" -

Venus is een echte oerwoudreus, met monsterlijk grote bladeren, wortels zo dik als kabels, en een stengel als een stronk. En zie je die twee gekke bubbels daar?

Behalve Venus ziet Piep verder niemand in de verre omtrek. Omdat Venus iedereen in haar buurt heeft opgegeten! Piep voelt er dan ook niet veel voor om háár naar zijn zusje te vragen. Hij probeert liever ongemerkt weer weg te komen.

